

tatet af et Arbejde, der er foretaget i Landstinget. Den højtærede Indenrigsminister fremsatte et Lovforslag den 8. Oktober, hvori han under Henvisning til Bestemmelsen i Loven af 21. April 1914 om, at Loven skulde fremsættes til Revision inden Udgangen af 1925, foreslog, at denne Revision blev udskudt til 1930. Desuden ønskede Ministeren en Ændring, idet han ønskede Lovens § 2, 2det Stykke, ophævet. Om § 2, 2det Stykke, i Loven var der Uenighed i det høje Landsting og i det Udvalg, som Landstinget havde nedsat til Behandling af Lovforslaget. Under Behandlingen i Landstinget fremkom der Ønske om at tage enkelte andre Ting med end dem, der var foreslaaet af den højtærede Minister. Det fremgaar af det for os foreliggende Lovforslags § 1 og § 3. I § 1 er man enedes om at gøre det muligt at indskrænke Embedslægernes Antal, idet Tallet 80, som er det højeste, der hidtil kunde være Tale om, nedsættes til 70; i § 3 er der truffet visse Bestemmelser om Befordringsgodtgørelse, og i § 4 er der fastslaet, at Revisionen udskydes til 1930. Det, som der i Landstingets Udvalg var nogen Uenighed om, var den gældende Lovs § 2, der indfører en særlig Prøve for Embedslæger og slutter med en Bestemmelse i 2det Stykke om, at efter Udgangen af 1925 kan ingen, der ikke har aflagt Prøve, beklæde Stillingen som Embedslæge. Som jeg har udtalt, ønskede Ministeren at slette denne Bestemmelse i § 2, 2det Stykke, idet Forholdet er det, at nogle enkelte af dem, der blev udnævnt til Embedslæger, ikke har fundet sig foranlediget til at underkaste sig denne særlige Prøve. Resultatet af Forhandlingerne i Landstingets Udvalg og med Ministeren blev den Form, hvori § 2 nu foreligger for os, hvorefter det bestemmes, at Ministeren kan lade disse enkelte Embedslæger blive i deres Stillinger paa Betingelse af, at de inden Udgangen af 1926 aflægger den omtalte Prøve; Kompromisset gaar altsaa ud paa at forlænge Fristen for dem med et Aar.

Under de foreliggende Forhold og efter de Forhandlinger, der har fundet Sted i Landstinget og med Ministeren, maa vort Parti anse det for betimeligt at gennemføre Lovforslaget, saaledes som det her foreligger for Folketinget, og jeg skal anbefale det til Vedtagelse og forhaabentlig uden Ændringer.

Rytter: Vi vilde fra vor Side have foretrukket, at den gældende Lov var blevet taget op til en almindelig Revision, idet vi mener, at den paa mange Omraader

trænger til en Forbedring. Ministeren har imidlertid ikke ønsket, at Revisionen skulde ske paa det nuværende Tidspunkt, og man er i Landstinget blevet enig om at udsætte den. Man er fremdeles blevet enig om at nedsætte Embedslægernes Antal fra 80 til 70, og det anser vi fra vor Side som en Forbedring af den gældende Lov, idet vi mener, der er for mange Kredslæger her i Landet. Vi gaar selvfølgelig ud fra, at naar Ministeren foretager denne Reduktion, vil der blive taget Hensyn til de forskellige Forhold rundt om i Landet, idet man ikke kan gaa rent matematisk frem. Ligeledes ser vi med Glæde, at Revisionsbestemmelsen er bibeholdt. Vi finder, det er rigtigt, at den staar i Loven for ligesom at holde Administrationen til Ilden, saaledes at vi kan vente en Revision af hele Embedslægevæsenets Ordning inden en alt for fjern Fremtid. Et Spørgsmaal, som ogsaa har været diskuteret i Landstinget, er, om de 4 Embedslæger, som ikke i 1915 underkastede sig den anordnede Prøve og heller ikke senere har gjort det, skulde have Lov til at fungere videre. Jeg personlig vilde have foretrukket, at man opretholdt Bestemmelsen i Loven af 1914, saaledes som den den Gang blev vedtaget som et Kompromis mellem alle Partierne. Man er imidlertid i Landstinget blevet enig om det Kompromis, at disse 4 Læger nu skulde underkaste sig Prøven. Det er blevet mig meddelt, at man ønsker denne Sag i Udvalg, og der vil man da eventuelt nærmere kunne diskutere de Spørgsmaal, som her er nævnt. Jeg maa imidlertid sige, at det maa være en meget hurtigt Udvalgsbehandling, idet Sagen skal være færdig inden Jul, saaledes at Loven kan træde i Kraft den 1. Januar 1926, hvis den skal have nogen Virkning, men vi skal fra vor Side gøre, hvad vi kan, for at naa til en hurtig Vedtagelse af Lovforslaget, som det er, eller maaske med nogle faa Ændringer; jeg har paa Fornemmelsen, at den højtærede Indenrigsminister har været endog meget forhandlingsvenlig i denne Sag, og det vil vi ogsaa være fra vor Side.

Johannes Lou: Det ærede socialdemokratiske Medlem Hr. Gerhard Nielsen indledede sit Foredrag med, at dette Lovforslag sikkert vilde kunne tjene som et godt Grundlag for et Angreb paa Lægerne i Almindelighed, men han vilde holde sig tilbage. Jeg vilde have foretrukket, at det ærede Medlem ikke havde holdt sig tilbage, men at vi virkelig kunde faa drøftet,